

102. Iyẹn wà nínú un àwọn iró ti ó pamó ti A se íṣipayá rẹ fún é (Muhammadu), iwọ kò sí lódò wọn nígbà tí wọn pinnu ọrọ wọn àti ìgbà tí wọn n pè.

103. Ọpọlọpọ àwọn èniyàn kò sì ní gbàgbọ bi ó tilẹ jẹ pe o fẹ bẹ.

104. Àti pe, iwọ kò bi wọn lèrè owó òyà kan lóri rẹ, kò sí ohun tí ó jẹ bíkòṣe ịṣítí fún àwọn àgbáyé.

105. Àti pé mélómélò nínú un awọn àmìi (Wa) tí ó wà ní àwọn sánmọ àti lóri ilẹ tí wọn n kojá láraa wọn tí wọn sì n sẹrì kúrò nìbẹ.

106. Àti pé ọpọlọpọ wọn kò ní gba Allaahu gbọ àyàfi kí wọn máa da nnkan miiran pọ mó Ọ (Allaahu).

107. Njẹ wọn ni ifẹkànbale sí pé kí iyàa Allaahu wáa bò wọn mọlẹ, tàbí kí àkókò nàa wáa bá wọn ní ọjìjì nígbà tí wọn kò ní fura?

108. Wí pé: Èyí ni ọjù ọnàa tẹmi, èmi n pẹ (yín) si (ẹsìn) Allaahu pẹlúu àrídájú, èmi àti àwọn tí wọn tẹlé mi. Mímọ si ni ti Allaahu, èmi kò si nínú un àwọn olúda nnkan pọ mó Allaahu.

109. Àwà kò sì rán ẹni kan níṣe síwájúu rẹ àyàfi àwọn ọkùnrin kan ti A se íṣipayá fún nínú un àwọn ará ilú. Sẹ wọn kò rìn káàkiri lóri ilẹ ki wọn wo báwo ni ìgbeyin àwọn tí wọn sìwájúu wọn ti ri ni? Ilée ti ọrun ni ó sì dára fún àwọn tí wọn n páyàa Allaahu. E kò se làákàye ni?

110. Títí di ìgbà tí àwọn ọjìṣe nàa fi sọ irètí nù, tí wọn sì lérò pé dájúdájú wọn ti pe wọn ní èké. Ìrànlowó Wa si de bá wọn. A sì gba ẹni tí A fẹ là. Kò sì sí ẹni tí ó lè gbé ìjìyàa Wa kúrò lóri àwọn ọdaran èniyàn.

111. Dájúdájú àrìwóye wà nínú un itàn-an wọn fún àwọn tí wọn ni làákàye. (Al-Kur'aanu) kí í se ọrọ kan ti ó jẹ àròso, ṣùgbọn ó n fi òdodo ti ó wà nínú un èyí tí ó síwájúu rẹ hàn, ó si n se àlàyée gbogbo nnkan, imọna àti àánú si ni fún àwọn èniyàn tí wọn gba (Allaahu) gbọ.

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٢﴾ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٤﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٧﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ ۚ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾